

Om Shantih, Shantih Shantih #5

Liefde laat je benen dansen.

28 februari 1988 in het Gautama Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Ik voel me zo vol van binnen dat het overstroomt, en tegelijkertijd zo leeg, dat het me angstig maakt. Het lijkt een tegenspraak. Zou u er iets over willen zeggen?

Jivan Kavya, leven is niet gemaakt van tegenstrijdigheden. Het is gemaakt van elkaar aanvullende dingen. Alleen voor de mind schijnen de dingen tegengesteld. Alleen in de mind kun je niet bevatten dat beiden één kunnen zijn. Vandaar dat euclidische geometrie zegt dat parallelle lijnen elkaar nooit raken, maar het is als feit ontdekt dat parallelle lijnen elkaar wel raken.

Deze hele existentie is een ontmoeting van veel dimensies. Dat is haar schoonheid, haar gevarieerdheid, haar oneindige proces van viering. Als jij aan leegheid denkt, kun je niet indenken dat volheid en leegheid hetzelfde kunnen zijn. Maar als je het ervaart zul je verbaasd zijn dat wat de mind altijd heeft voorgehouden, en wat filosofen altijd hebben ondersteund, absoluut absurd is. Alle filosofieën zijn absurd.

Alleen ervaring is waar, niet de theoretische beschouwingen over ervaring. Wij leren de mind van mensen tegenstrijdigheden: leegheid en volheid zijn absoluut tegengesteld. Maar als je op een punt van diepe meditatie komt, ben je plotseling verbaasd en bang ook, bang vanwege jouw conditionering – het kan niet dat leegheid en volheid een zijn. Maar de existentie heeft geen boodschap aan wat filosofen zeggen, ze gaat haar eigen weg. Als jij uiterst leeg bent, ben je ook uiterst vol, overstromend. In feite wordt leegheid zelf een enorme volheid. Van een kant gezien kun je het leegheid noemen; bijvoorbeeld als je al de meubelen en alle rommel die mensen doorgaans verzamelen uit het huis verwijdert... Allen zijn grote verzamelaars. Als je de hele rommel verwijdert is de kamer, het huis leeg van de rommel, maar op zichzelf, is het voor de eerste keer vol van zichzelf. Al die meubelen en al die dingen vernietigden haar volheid.

De mediterende zal op het punt komen dat als hij al de rommel van de mind heeft afgegooid, hij plotseling ziet dat leegheid er is. En ook is er een volheid waar logischerwijs geen verklaring voor bestaat – maar het is ook helemaal geen logisch proces.

Jivan Kavya, jouw ervaring is van enorme betekenis. Het toont aan dat je een diep punt hebt geraakt waar tegengestelden elkaar ontmoeten en vermengen, waar vijanden vrienden worden, waar leven en dood een zijn; waar leegheid en volheid geen twee afzonderlijke dingen zijn, maar slechts twee afzonderlijke namen door de mind gegeven. De mind is zo klein, het kan zo'n geweldig verschijnsel niet bevatten dat leven en dood een zijn, dat leegheid en volheid een zijn. Het kan begrijpen dat leegheid dus leegheid is en volheid is volheid. Dit zijn de beoordelingsvermogens van de mind.

Meditatie opent de deuren van een uitgestrekte wereld, existentieel niet theoretisch, waar je plotseling voor de eerste keer geschokt bent dat leegheid en volheid een zijn, leven en dood een zijn, mannen en vrouwen een zijn. Maar het is geen kwestie van het zijn of niet zijn. Beiden zijn een: verschillende namen voor dezelfde werkelijkheid. Dus ga vooral niet denken dat het een tegenspraak is. Dat is de mind die zich in jouw meditatie mengt. Je moet erg alert zijn – de mind is sluw. Het probeert het op elke manier want het is erg goed getraind door al de onderwijsinstellingen, door heel de maatschappij. Des te meer de mind van een mens getraind is om logisch te zijn, des te meer wordt hij geaccepteerd als een groot intellectueel. In feite is hij ver van de existentie weggegaan met een zeer zeldzame mogelijkheid om ervan terug te keren. Ik maak een onderscheid tussen intellect en intelligentie: intellect verdeelt dingen in tegengestelden; intelligentie dringt in de tegengestelden door en creëert bruggen. Intellect maakt muren; intelligentie maakt bruggen. Meditatie is de hoogste vorm van intelligentie omdat het de hoogste vorm van bewustzijn is. Je zult steeds meer tot zulke punten komen. Dit is slechts het begin. Zeg gewoon tegen de mind, “Jij hebt hier niets mee te maken.”

Mind moet begrijpen dat jij niet langer in zijn macht en in zijn greep bent. Als de mind dit eenmaal begrijpt – dat jij je in een totaal andere wereld van de existentie hebt begeven – niet die van enkel gedachten die zeepbellen zijn – begint het zich er steeds minder in te mengen. De dag dat de mind stopt met zich erin te mengen, en zelfs grote tegenspraken als leven en dood totaal zonder enige twijfel als één worden geaccepteerd, ben je thuisgekomen. Dit is een grote ervaring op het pad van meditatie, maar de mind zal op elke mogelijke manier twijfel creëren.

Luister naar de existentie en nooit naar de mind, want de mind is een creatie van de maatschappij. Je bent jarenlang door de maatschappij getraind, dus is het diep ingeworteld, maar heeft jouw zuiverheid, jouw helderheid vernietigd. Meditatie is eenvoudig het terugwinnen van jouw eenvoud, jouw stilte, jouw ontvankelijkheid – waar alle tegenstrijdigheden in elkaar oplossen, niet als vijanden maar als vrienden.

Ik heb eens gehoord...

Een jong kind zag zijn vader en moeder vrijen – het raam was slechts een klein beetje open. Hij kon niet geloven dat zijn vader zijn moeder zo aan het martelen was. Hij rende naar zijn oudere broer en zei, “Wat ben jij nu aan het doen? We moeten iets doen, anders zal die bruit, onze vader, onze moeder doden; hij zit bovenop haar.” De oudere broer zei, “Rustig maar. Ze zijn niet aan het vechten. Het is een soort oefening.”

Wat kun je anders tegen je kleine broer zeggen...? Hij zei, “Oefening? Je begrijpt de ernstige situatie niet. Ik ga naar mijn oom.”

En de oom zei, “Wel nee, het is geen oefening, het is gewoon een soort spelen.”

Hij zei, “Het is erg vreemd. Iedereen geeft andere antwoorden en niemand doet iets.

En die arme vrouw, mijn moeder lijdt onder het gewicht van de zwaargewicht kampioen mijn vader? Doe iets!”

De oom zei, “Wees niet bang; ze zijn gewoon aan het vrijen.”

De mind is iets heel kleins in vergelijking met de uitgestrekte existentie. Het kan niet begrijpen dat tegenspraken in diepe liefde met elkaar zijn – niet slechts in liefde, ze zijn in feite één. Deze ervaring van eenheid zal je zo'n gelukzaligheid geven, zo'n vrede, zo'n vrij zijn van alle spanning wat je nooit eerder hebt ervaren. Met deze zelfde ogen zul je de wereld inkijken met een totaal andere blik. Meditatie verandert eenvoudig jouw zicht, jouw manier van zien, jouw manier van begrijpen. Deze hele existentie is een en al liefde. Niemand is aan het oefenen en niemand is aan het vechten. Het is een enorme balans, tussen de tegengestelden door de mind gezien, maar het ziet niet de balans – dat er iets meer is dan de schijnbare regstellingen.

Als er honderd meisjes worden geboren, zijn er altijd honderd vijftien jongens die in dezelfde tijd worden geboren. Het lijkt niet iets rekenkundigs te zijn, vijftien jongens meer, maar de existentie weet meer dan jij weet. Deze vijftien jongens zullen verdwenen zijn tegen de tijd dat ze seksueel volwassen zijn. In feite zullen deze vijftien jongens, binnen de eerste twee jaar, beginnen te verdwijnen. De natuur moet deze vijftien meer creëren, zodat tegen de tijd van het huwelijk er tenminste een overeenkomst, een gelijkheid in aantal is van mannen en vrouwen.

De natuur heeft zijn eigen wijsheid. Het is erg vreemd... net aan het begin van deze eeuw, in arme landen zoals India, gingen negen van de tien kinderen dood voordat ze twee jaar waren; slechts een ging overleven. Maar zelfs in die tijd hield de natuur een balans: meer jongens en minder meisjes werden er geboren. Een evenwicht, een balans moest er blijven bestaan. Met de medische ontwikkelingen is de situatie veranderd; precies het tegenovergestelde vindt er vandaag plaats. Van de tien baby's sterft er nu slechts één, negen blijven in leven.

Het is erg mysterieus hoe de natuur komt te weten dat de situatie is veranderd, en dat er op een nieuwe manier geproduceerd moet worden. maar de balans blijft er; ze is zo gehouden door alle eeuwen heen. Misschien komen ze beiden van dezelfde bron: twee takken van een realiteit – maar de mens heeft zeker de balans verstoord. Er zijn landen en geloven die toestaan dat een man vier vrouwen kan trouwen. Als nu een man vier vrouwen trouwt, wat dan met de drie andere mannen die onnodig celibaat zullen blijven? – gedwongen. Maar het gebeurde in landen waar mannen voortdurend oorlog met elkaar voerden, elkaar dodend. Ze verkrachten de vrouwen van de vijand maar ze doden hen niet; ze doden dan de mannen. Dus natuurlijk waren er minder mannen en vier keer meer vrouwen. Vanuit zulke stomme situaties zijn er willekeurige moraliteiten gecreëerd. Nu zijn deze bevolkingsgroepen over de hele wereld verspreid. De situatie is niet hetzelfde maar zij staan erop dat het hun godsdienstig recht is om vier vrouwen te huwen. Maar als je vier vrouwen trouwt, dan creëer je absoluut corruptie in de maatschappij. Deze drie mannen zullen verliefd worden op andermans vrouwen – ze moeten wel. Voor deze drie mannen zullen prostituees gecreëerd moeten worden; wat zal er anders met hun levensenergie gebeuren? Allerlei soorten perversiteiten... maar deze perversiteiten zijn door de mens gemaakt.

Als ze naar de wijsheid van de natuur luisteren is er niets pervers. Alles is heel eenvoudig, erg stil versmeltend, in elkaar opgaande.

Er is geen conflict in de existentie. Ik zeg je, er is geen God en er is geen duivel. De duivel is gecreëerd door de mensen die God creëerden want ze konden niet denken dat God kan bestaan zonder de tegengestelde pool. Alles bestaat met de tegengestelde pool. Zelfs Friedrich Nietzsche miste het punt toen hij zei, "God is dood" – hij vergat de duivel. De duivel bleef leven omdat niemand hem dood verklaarde. Ik verklaar dat beiden twee kanten waren van dezelfde fictie. Toen God stierf was er geen duivel meer nodig. Als er geen andere wereld, een hemel is, dan is er geen behoefte aan enige hel. Dit zijn door de mens gemaakte polariteiten. Ziende dat de existentie altijd met polariteiten leeft, tegengestelden, tegenspraken, voelt de mens wat aarzeling in het accepteren dat er alleen een hemel zou zijn.... Wat dan met de zondaren? Maar de werkelijkheid is dat de heilige en de zondaar geen tegengestelden zijn; diep van binnen zijn ze van elkaar afhankelijk. Als er geen zondaren zijn, zullen de heiligen verdwijnen. Als er geen heiligen zijn, dan zullen er geen zondaren zijn. Ze zijn geen tegengestelden; ze zijn gewoon deel van een mooie polariteit en balans.

In een kleine school vraagt de onderwijzeres – bijna een uur lang heeft ze onderwezen – hoe niet te zondigen, want zij die zondigen zullen in het hellevuur worden gegooid voor de eeuwigheid. En als je per vergissing iets hebt gedaan wat zonde is, bidt dan. God is vol mededogen. Hij zal je vergeven en je zult het paradijs binnengaan met al zijn genoegens. Dan vraagt ze de klas....

Een kleine jongen steekt zijn hand op. Ze vraagt, "Wat is de weg om het paradijs te bereiken?"

Het jongetje zegt, "Zonde."

Ze zegt, "Mijn God, een heel uur heb ik je voorgehouden dat als je zondigt je in de hel zult vallen."

Hij zei, "Ik begrijp het. Maar tenzij je zondigt, zul je niet voor altijd vergeven worden. Hoe zul je het paradijs binnengaan? God zal vragen welke zonden je hebt begaan. Hij is vol mededogen, hij zal vergeven, maar eerst moet je iets misdaan hebben."

Soms kunnen kinderen dingen in een ander perspectief zien. De jongen heeft gelijk. God zal absoluut nutteloos zijn als er niemand zondigt. Wat zal hij met zijn compassie aanvangen? – zonder baan, geen werk... zelfs niet de mogelijkheid van een pensioen...!

Als we een fictie creëren, moeten we ook de anti fictie creëren. De Christenen spreken over de komst van de Antichrist. In de eerste plaats was Christus een onopgeleide arme kerel, een beetje eigenaardig: rijdend op zijn ezel, prekend tegen een paar idioten – die altijd beschikbaar zijn. En in zijn hele leven kon hij slechts twaalf volgelingen vinden. Maar Christenen moesten het idee van de Antichrist creëren. Dan wordt Jezus pas een echte Christus, een echte redder: Hij zal je van de Antichrist redden.

Tweeduizend jaren zijn voorbij gegaan. Niemand is enige Antichrist tegengekomen. Velen zijn veroordeeld door het Christendom als de Antichrist, maar door je veroordeling vervul je enkel jouw verlangen om Christus een werkelijkheid te maken. Ik was verbaasd een brief te ontvangen van de president van de Nazi partij die gelooft dat Adolf Hitler de reïncarnatie is van een profeet van het Oude Testament, Elijah. Hij

schreef me, zeggend, “U heeft steeds weer tegen Adolf Hitler gesproken. Misschien weet u niet dat hij een erg religieus persoon is; hij is de reïncarnatie van de profeet Elijah uit het Oude Testament. Stop alstublieft met tegen hem te spreken.”

Ik zei mijn secretaresse hem een brief te schrijven en hem te zeggen, “Ik zal doorgaan met wat ik wens te doen. Niemand kan mij dicteren maar ik kan zien dat je uitermate stom bent: Elijah in het Oude Testament was een Jood, en een Jood en Adolf Hitler... Kun jij je voorstellen hoe veel Joden hij heeft gedood? – zes miljoen. Een grote reïncarnatie van Elijah, de Joodse profeet, die Joden doodt.”

Het feit inziende, heeft hij me niet geantwoord dat het waar is. Maar je kunt idioten vinden die zelfs denken dat Adolf Hitler een religieus persoon is. En er is niets in zijn leven dat hem religieus maakt. Je moet teruggaan naar het rotte Oude Testament om een figuur te vinden die niemand zich herinnert, Elijah – en hij wordt de incarnatie. Als hij de incarnatie van Elijah was geweest dan had hij al de Duitsers gedood en niet de Joden. En wat was zijn reden om de Joden te doden? – dat de Joden de oorzaak zijn van al de ellende en lijden in de wereld. Een vreemde reden, want hier zijn bijna de helft van jullie Joods, en ik denk niet dat er enige Jood lijden of ellende voor iemand creëert. Ik vind hen de aardigste mensen. Ik moet denken aan...

Een rabbijn was op zijn ochtendwandeling en hij kwam Adolf Hitler tegen. Adolf Hitler zei tegen hem “Rabbijn, ben u het met mij eens of niet?”

De rabbijn zei, “Ik ben het helemaal met je eens. De wereld is ellendig, in lijden want mensen gebruiken fietsen. Vernietig al de fietsen en je zult zien dat de hele wereld een paradijs wordt.”

Het is hetzelfde... het komt opnieuw op. Anando bracht me nieuws vanuit Japan. In Japan zijn niet veel Joden, maar twee erg belangrijke boeken zijn er verschenen – en ze worden op grote schaal verkocht – waarin staat dat de wereld op weg is naar vernietiging vanwege een joodse samenzwering. Het is vreemd.... En de mens kun je overtuigen van elk stom idee.

Een oude Jood was stervend en zijn vrouw zei tegen hem, “Bidt tot God je laatste gebed.” Hij zei, “Ja, ik ben aan het bidden. Ik was in stilte aan het bidden, maar nu zal ik het hardop doen zodat jullie het allemaal kunnen horen: ‘God, je hebt de Joden gekozen als uw volk. Nu is het tijd om anderen te kiezen; wij hebben genoeg geleden.’”

En het is waar dat Mozes op een bepaalde manier verantwoordelijk is dit idee aan Joden te geven dat zij het uitverkoren volk van God zijn. Het gaf hen een idee van superioriteit. Dat is pijnlijk voor iedereen, in het bijzonder voor hen die dezelfde soorten ideeën hebben. Hindoes denken dat zij het uitverkoren volk van God zijn. God gaf de Hindoes zijn eerste boek, de RIGVEDA – en Hitler voelde zich erg inferieur: Als Joden het uitverkoren volk van God zijn ... wat zijn de Duitsers dan.” Ergens moest er een manier worden gevonden – en Hitler vond het. Hij had zijn mensen naar India en naar Tibet gestuurd om een manier te vinden zodat hij het uit kon leggen. Hij vond uit dat het Jainisme in India de oudste religie van de wereld is; haar symbool is de

swastika. Dat symbool werd door Adolf Hitler gekozen en hij beweerde dat het eerst aan de Duitsers was gegeven, als een aanduiding dat zij het uitverkoren volk zijn. Hij begon de Duitsers "Ariërs" te noemen". Hindoes en Jainas hadden zichzelf Ariërs genoemd. Niemand had ooit tevoren gehoord dat de Duitsers Ariërs waren. Maar de Ariërs zijn het oudste ras, Misschien zijn de Duitsers ook een tak van de Ariërs. Door Ariërs te worden en het symbool van de swastika te hebben, zo verklaarde hij zijn superioriteit over de Joden – en omdat hij de macht had, doodde hij zes miljoen joden.

Slechts veertig jaar zijn er voorbij, en er zijn idioten die boeken schrijven dat er een internationale Joodse samenzwering is. Joden moeten compleet van de wereld uitgeroeid worden, dan zal de wereld gelukkig zijn!

Er zit geen logica in. Hetzelfde logica als van de fietsen... vernietig al de fietsen en plotseling zul je de wereld rijker, sterker, gezonder zien worden. Deze boeken zijn bestsellers – en in Japan waar heel erg weinig joden zijn. Het is gevaarlijk, en toen ik de brief van de president ontving -- ik had nooit gedacht dat er nog steeds een Nazi partij bestond, dat er nog steeds mensen zijn die in Adolf Hitler als een religieus leider geloven....

Zes miljoen is het aantal Joden die hij doodde. Het totale aantal mensen die gedood zijn vanwege hem in de tweede wereldoorlog was tweeënvijftig miljoen. Deze criminelen... en toen ik bij mijn vrienden informeerde over de partij en wat hun programma is? Hun programma is dat zij wachten op de reïncarnatie van Adolf Hitler. In plaats van juist je energie en je intelligentie te bundelen om je tot een mooi en gratievol wezen te maken, gaan mensen door met dezelfde energie om te vernietigen wat een grote transformatie en verlichting voor hen had kunnen zijn.

Dus, Jivan Kavya, sta de mind geen enkel moment toe jouw meditatie te hinderen. Meditatie is erg delicaat – en in het begin erg fragiel. Mind is bijna tien miljoen jaar oud; het is erg sterk, erg koppig. Je moet jouw meditatie beschermen en je moet alert zijn dat de mind geen zaadjes kan planten die destructief zijn voor jouw meditatie. Dat is de functie van de gemeenschap van zoekers. Alleen zul jij je misschien erg zwak voelen, maar als er zoveel mensen mediteren die een zee van meditatieve energie creëren, ga jij ook de kracht voelen en kun je de mind opzij zetten. Het mag dan tien miljoen jaar oud zijn, dat maakt niet uit. Het heeft geen overeenkomst met de werkelijkheid.

Bernie Bernstein komt terug naar zijn zaak in New York na een vakantie in Miami waar hij het gezelschap heeft genoten van een prachtige blondine Suzy genaamd. Bernie is een paar dagen terug op zijn kantoor, als Fagin Finkelstein, de advocaat, hem een bezoek brengt.

"Ik ben hier, "begint Fagin, "vanwege mijn cliënte, Suzy Lamour."

Vervolgens opent hij zijn aktetas en haalt er een stapel glanzende foto's uit van Bernie en Suzy in al de verscheidene posities van hun liefdesspel.

"Wel, Mijnheer Bernstein, "glimlacht de Jonge Fagin, "Wat zegt u hier van?"

Bernie kijkt van de ene foto naar de andere in ontzetting en dan in verbazing.

Tenslotte bereikt hij een beslissing. “Oké,” zegt hij, op twee foto’s wijzend, “Ik neem twee van deze en twee van die.”

De mind vindt een manier, hoe stom ook, om uit de realiteit te komen. Maar de werkelijkheid verandert niet; je zou in feite moeten leren uit de mind te komen en dan verandert de werkelijkheid enorm. Het verandert omdat je het nu kunt zien zoals het is. Het is niet volgens enige theologie, en niet volgens enige religie en niet volgens enige filosofie. De existentie is zo uitgestrekt en filosofen zijn zo klein dat hun pogingen dom kunnen worden gevonden. Ze kunnen misschien enige kleine fragmenten van de werkelijkheid vinden en uit deze fragmenten grote systemen maken. Maar de existentie heeft geen systeem nodig door jouw mind gecreëerd, maar een ervaring juist door jouw eigen wezen.

Het wezen is niet erg ver weg – slechts een kleine afstand. Slechts een station op de weg, van de mind naar het hart en van het hart naar het wezen – en je bent gearriveerd. Het is geen lange weg, en je hebt geen voertuig nodig. Je kunt eenvoudig naar binnen glippen. De mind zal proberen je te overtuigen niet zo’n gevaarlijk iets te doen want “Ik ben altijd hier om je te helpen; zonder mij zul je hulpeloos zijn.” Zeg de mind: “Donder op! Je hebt genoeg geholpen en ik heb jouw hulp niet meer nodig. Voor de eerste keer wens ik hulpeloosheid te ondervinden.” Je bent bij het hart aangekomen wat nog steeds hetzelfde is als toen je werd geboren, onschuldig. Het verwondert zich nog steeds, het voelt nog steeds het mysterieuze, het bemint nog steeds. Het is nog steeds een muziek van de diepten van jouw wezen. Maar blijf daar niet steken. Je kunt een dichter zijn, een schilder, een danser, wat veel mooier is dan een wiskundige of een natuurkundige. Blijf er niet steken, nog een stap verder, geniet van een nachtje overblijven, drink de schoonheid van het hart, dank het hart en ga jouw wezen binnen. En het hart verhindert het nooit, maar helpt, toont jou de weg. En als je eenmaal bij jouw wezen bent, opent zich het hele universum van de werkelijkheid. Je kunt geen enkele tegenspraak vinden, je kunt niet iets vinden wat tegen iets anders is. Alles is elkaar ondersteunend; de hele existentie is een kosmisch, organisch geheel. En het moment dat je beseft, “Ik ben ook een met deze geweldige eenheid,” de extase die dan opkomt blijft voor eeuwig met jou.

Maar een beetje inspanning is nodig om uit de mind te komen, omdat je ook overtuigd bent dat de mind een grote hulp is, een grote bescherming. Het is niets dan een gevangenschap – en een erg kleine gevangenis. Je bent bijna als een vogel in een kooi. Natuurlijk beschermt de kooi, maar het neemt jouw hele luchtruim weg. Het beschermt – maar het heeft jouw vreugde vernietigd en jouw dans in het luchtruim, in de zon, naar verre verten....

Tegenover het hele luchtruim, deze bescherming van een kleine kooi – het mag dan van goud zijn – maar ontnemt jou je vleugels, het doodt je. Je bent niet meer dezelfde vogel die vol vrijheid in het luchtruim vloog als je gevangen bent in een gouden kooi, gewoon als een pronkstuk.

Op het moment dat jouw vrijheid sterft, ben jij ook gestorven. Op het moment dat jouw vleugels afgesneden worden, ben je alleen in naam nog in leven.

Vraag 2

Geliefde meester,

Is er een spirituele passie van het hart die moet wegvallen zoals de stuwende kracht van lichamelijke passies?

Er is zo'n wezenlijk verlangen om mijn medereizigers op het pad te bereiken. Als het niet gebeurt – vooral als het een harte vriend betreft, des te meer val ik uit het centrum in een pijn die voelt alsof er iets in mijn handen sterft of iets ongeborn blijft. Het paradijs verloren ziende, de droom van samen groeien en met een ander hoger te reiken – is dat de agonie van mijn ziel de verkeerde weg op te gaan?

Prem Prabhati, alle passie is van het lichaam – er is geen passie van het hart. Ja, er is compassie van het hart en er is een enorm verschil tussen de twee.

Passie is lust en lelijk; compassie is liefde, mooi, spiritueel. Maar mensen gaan door in dwalingen te leven, ze gaan door te denken dat hun lichamelijke lust hun liefde is. Mind weet niets van liefde, want het komt niet voor in het studiepakket van enige universiteit. Het is geen deel van wiskunde of scheikunde of aardrijkskunde. Liefde bestaat gewoon niet voor de mind. Liefde bestaat in het hart. Maar je bereikt het hart nooit, je blijft in het lichaam, gedomineerd door de mind. Het lichaam heeft slechts lust, het is niets spiritueels, het is erg aards. Het is gewoon een biologische strategie om de soort te continueren, om kinderen te creëren. De mensen van het hoofd moeten van de mind neerdalen naar het hart want al onze sociale systemen en opvoedkundige programma's zijn gebaseerd op een erg sluw devies: ze vermijden het hart. Kom niet met het hart want er is geen plaats in enig onderwerp, er is geen afdeling in enige universiteit waar liefde wordt onderwezen. In tegendeel, elke inspanning wordt genomen dat de hele energie zich beweegt naar het hoofd en daar opgesloten blijft. Ze bloeit nooit als een bloem.

Iedereen heeft een hart, en een juiste opvoeding zal absoluut verdeeld zijn in drie delen. Opvoeding voor het lichaam – want het lichaam heeft een mysterie van zichzelf. Opvoeding voor de mind – want de mind heeft zijn eigen grote kracht zover het de onderzoeken van objecten betreft. En opvoeding voor het hart, voor liefde – wat compleet wordt ontkend. Als je een arts of een doctor vraagt waar het hart zit, zal hij zeggen, "Er is geen hart, er is slechts een pompstation voor bloed, voor zuivering van bloed; het heeft niets met liefde en muziek en poëzie te maken." En de dokters bedriegen je niet, zij zijn zelf bedrogen. Het hart waar de mystici over gesproken hebben is geen pompstation. Het hart is deel van het lichaam, maar precies achter het pompstation... een onzichtbare kracht. Alle krachten zijn onzichtbaar. Niemand heeft elektriciteit gezien. Heb jij elektriciteit gezien? Misschien zul je denken dat jij het gezien hebt. Je hebt slechts de expressie van de elektriciteit gezien. Het gebeurde...

De man die het meest aan het onderwerp elektriciteit werkte was Thomas Alva Edison. Hij was met vakantie naar een klein dorp aan de kust gegaan. Ze hadden daar een kleine school en net per toeval zag hij dat er iets aan de gang was en hij vroeg

ernaar. Ze zeiden, “De studenten hebben dingen gemaakt. Het is hun jaarlijkse feest. En mensen komen om de dingen te zien die de studenten hebben gemaakt.”

Dus daar hij geen ander werk had wandelde hij de school binnen. De schoolkinderen hadden een elektrische trein gemaakt, een kleine trein: druk op een knop en de trein maakt een rondje. Edison vroeg als grap aan de student die het liet zien, “Wat is de kracht die maakt dat de trein beweegt?” De jongen zei, “Elektriciteit.” Edison zei, “Heb jij elektriciteit gezien?”

Hij zei, “Ik heb het niet gezien, maar misschien mijn leraar – hij heeft wetenschap gestudeerd – hij kan het gezien hebben.”

Dus hij riep zijn leraar. De leraar zei, “Elektriciteit gezien? Ik heb geen elektriciteit gezien. Ik heb alleen de effecten van elektriciteit gezien: het kan licht worden, het kan machines aan drijven... het kan veel mechanische dingen doen, maar wat het is? Misschien dat onze directeur die een postdoctorale titel in wetenschap bezit het gezien kan hebben.”

De directeur werd geroepen. En de directeur zei, “Vergeef me, niemand heeft dit ooit gevraagd. Energieën kunnen niet gezien worden. Je kunt slechts hun effecten zien.” Edison lachte. Hij zei, “Maak je geen zorgen. Kijk niet zo angstig. Mijn naam is Thomas Alva Edison.” Ze zeiden, “Bent U Edison? U hebt zoveel elektrische apparaten gecreëerd en u stelt deze vraag?” Hij zei, “Ik vraag het omdat ik zelf nooit heb gezien wat elektriciteit is.”

Liefde is geen deel van jouw lichamelijk systeem. Liefde is een verborgen bron van zuivere energie in het lichaam die jou verheugd kan maken, de dorst kan lessen. En tenzij de energie, het hart genaamd, bloeit, ben je niet echt levend, je bent slechts een robot. De mind is een computer. Net gisteren ontving ik het nieuws dat ze in Japan vijftien jaar lang het hoofd van een aap zonder lichaam bewaard hebben, verbonden met allerlei soorten voeding die de hersenen nodig hebben. En omdat ze succesvol geweest zijn, gaan het ze nu met menselijke wezens proberen. Alleen je hoofd is genoeg; dan mechanische longen en mechanische verbindingen, bloed wat nodig is voor de hersenen – wat door de verbindingen aangereikt wordt, gezuiverd wordt door de mechanische longen en je zult perfect in leven zijn. En het vreemdste ding is dat je liefde zult voelen, je zult emoties voelen, je zult boos zijn als iemand je beledigt. Je zult praten, je zult vragen beantwoorden die jou geleerd zijn voordat deze calamiteit, deze wetenschappelijke calamiteit jou overkwam. Dit hele lichaam moet begrepen worden als een robot. Achter haar is een ander lichaam waar in de esoterische scholen naar gerefereerd wordt als het astrale lichaam. Het hart is deel van het astrale lichaam. Vandaar dat liefde zo’n voeding is. Vandaar dat liefde je zo levend maakt. Daarom laat liefde je benen dansen – en als je het toestaat dat ze je robot vult, zul je voor de eerste keer voelen wat leven is. En achter het astrale lichaam is jouw ware wezen, jouw onsterfelijke lichaam.

Je vraagt, Prabhati, of je een soort spirituele passie van het hart hebt die moet wegvallen....

Spring jezelf niet voorbij. Alles wat je moet doen is uit je mind komen – en dat betekent niet dat jouw hoofd er af moet. Het betekent eenvoudig dat de energie die je voortdurend aan de mind geeft, van richting moet veranderen en moet richten

naar het astrale, het hart. Het hart heeft geen passie, maar het heeft een enorme compassie. Ik gebruik het woord 'compassie' omdat 'liefde' zo besmet is geraakt. Mensen hebben het woord 'liefde' bijna synoniem gebruikt voor 'lust'. Zeg gewoon tegen iemand, "Ik houd van je," en er is geen probleem. Maar als je zegt, "Ik voel lust voor je," dan is er misère. Bereid je dan maar voor op het politiebureau – "Deze man is gevaarlijk." In feite, als jij zegt, "Ik houd van je," is dat het wat je eigenlijk zegt. Maar een beetje huiswerk is nodig voordat je de slaapkamer bereikt, voordat lust geaccepteerd kan worden – het moet niet aangekondigd worden! Het woord alleen al schijnt ergens al dierlijk. Dieren hebben lust – en jullie zijn menselijke wezens.

Maar de werkelijkheid is dat al de introducties, en de feestjes, en de ontmoetingen op het strand, en de tuinen, en de cadeautjes... uiteindelijk je leiden naar het dier. Zonder al deze inleiding, als je een direct mens bent, zul je naar de gevangenis gaan – "Waarom je druk maakt met ijsjes? Laten we gewoon het ding doen." Nee, dat is niet menselijk. Menselijkheid vraagt een beetje meer verfijning: eerst de hand vasthouden, eerst over mooie dingen spreken, poëzie en muziek... Al die tijd aan iets anders denkend, maar je moet deze camouflage creëren. Ongecompliceerd zijn zou betekenen naar de gevangenis gaan. Het hart wordt compleet genegeerd; de maatschappij heeft het niet nodig. Het is de behoefte van het individu en de maatschappij heeft zelfs geen behoefte aan individuen, ze heeft alleen persoonlijkheden nodig. Ze heeft nep mensen nodig, gehoorzaam, altijd bereid het bevel op te volgen, altijd bereid slaafs te zijn.

Een mens van het hart is een mens in opstand – opstand tegen alles wat lelijk is, opstand tegen alles wat simpelweg mechanisch is. De maatschappij wenst geen individuen want zij zullen moeilijkheden creëren. Dus al vanaf de kindertijd, begint ze de individualiteit te vernietigen, en de beste manier om individualiteit te vernietigen is om hen om het hart heen te laten gaan niet door het hart. Al onze opvoedkundige systemen zijn op zo'n manier geregeld dat je kunt voortgaan zonder ooit bewust te zijn dat je een hart hebt. Ik gebruik het woord 'compassie' omdat 'liefde' mechanisch is geworden. Iedereen "houdt wel ergens van" – het heeft zijn diepte verloren.

Een vrouw zei tegen haar man toen de held in de film de heldin erg liefdevol, erg romantisch kuste... Ze zei tegen de echtgenoot, "Kijk, jij doet dat nooit bij mij." De man zei, "Dit is slechts een film, het is geen werkelijkheid. En bovendien, wie weet of de man getrouwd is met iemand anders of die vrouw getrouwd is met iemand anders. Wat deze acteurs betreft is niemand zeker – en hoe dan ook, het is allemaal acteren. Wil je dat ik acteer?"

De vrouw zei, "Ik ken de vrouw persoonlijk. Ze is getrouwd met de held in het echte leven."

De man zei, "Mijn God, dan is de held werkelijk een acteur. Om zo liefdevol en zo romantisch te zijn tegen je eigen vrouw... ik kan dat niet. Het is te moeilijk..."

Op het moment dat je beseft dat het je eigen vrouw is en wat ben je aan het doen... het lijkt alsof je iets smerigs doet. De bioscopen, de films, de televisie, de dichters en

de literatuur hebben allen het woord 'liefde' verlaagd en besmet – het vervuild en haar schoonheid vernietigd. Daarom zeg ik dat het hart compassie heeft. Compassie is de zuiverste liefde die geeft en er niets voor terug vraagt. Je hoeft het niet op te geven. Je moet er dieper in gaan. Je moet het worden. Want door het te worden zul je dichterbij jouw wezen komen.

Mendel Kravitz opent een nieuwe zaak en wenst een internationale staf. Dus huurt hij Klaus een Duitser, Paddy de Ier, en Wu, een Japanner. "Klaus, "zegt Mendel, "Ik geef jou de leiding over de productie. Ik wil dat jij de dingen hier overal efficiënt maakt. En Paddy, jij hebt de leiding over het personeel. Let op dat het moreel goed blijft. En "Wu," zegt hij tot de Japanner, "Ik geef jou de leiding over de voorraden." (The supplies.)

Een paar weken later, doet Mendel de ronde en vindt Klaus en Paddy samen. "Gaat alles naar wens?"

"Ja!" zegt Klaus. De productie is verdubbeld."

"Iedereen doet het geweldig, "zegt Paddy. "De mensen kunnen goed met elkaar opschieten."

"Hoe gaat het met Wu in de voorraden?" vraagt Mendel.

Maar geen van hen hebben Wu sinds de eerste dag gezien. Mendel begint ongerust te worden en zoekt de hele fabriek af.

Als hij tussen twee grote stapels dozen door loopt, springt plotseling Wu eruit en schreeuwt, "Suprise!"

Het is een goede ochtend geweest.... Jullie luisterden heel stil naar dingen die erg essentieel voor jullie spirituele groei zijn, en jullie lachten hartelijk. Meer dan dat is niet nodig – een goede lach en een intense stilte samen zijn genoeg om je te transformeren.

Je bent op het juiste pad, tenzij je ergens vastloopt. Het pad is eenvoudig en makkelijk en alles wat nodig is, dat is een je- los- laten, of in stilte of in het lachen, of in muziek of in dans. Onthoudt de meest spirituele woorden in de existentie zijn het jezelf los- laten

Oké, maneesha?

Ja, geliefde meester.